

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – märts 2015

Tublid õppijad said tänukirjad

Meie koolis on ilus traditsioon, et Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel saavad kooli kiituskirjad õpilased, kelle tulemused I poolaastal on olnud väga head ja head.

Ainult viitele õppisid tänavu järgmised õpilased:

Karoliina Kruuse, Rasmus Lumi, Kevin Ploom ja Stella Troska 2. klassist; Salme Adeele Hollas 4. klassist; Gerda Aire Jahu 5. klassist; Uku Konsap ja Cassandra Piirioja 6.a klassist ning Talvi Annus ja Greete Hollas 9. klassist.

Neljadele ja viitele õppisid

Kristiine Kanna, Jan-Janis Kari, Laura-Kendre Kõllamägi, Marleen Luik, Martin Maasik, Martin Märdimäe ja Meribel Põldsaar 2. klassist; Roven Ilves, Aleksandra Kundeleva, Chris Taimar Kõlu, Risto Parv, Melina Peedo, Enriko Puieste ja Gert Sander Silm 3. klassist; Hanna Annus, Bibily Cassidi Ilves, Oliver Palukivi, Robin Parv, Eneli Prutt ja Kirsika Sikk 4. klassist; Ann Kukkk, Gerty Liiva, Kätlin Põldsaar ja Kerili Täht 5. klassist; Laura Kaur, Sander Kongo, Aliis Lang ja Ilja Smetanin 6.a klassist; Grete Anton, Jana Džuba ja Marianna Kompus 7. klassist; Rene Mõttus ja Marianne Raha 8.a klassist; Kelly Leok 8.b klassist ning Angelika Nikandrova ja Kevin Vene 9. klassist.

Käisime vahvat etendust vaatamas

3. veebruaril käisime Tartus Vanemuise teatris "Detektiiv Lotte" muusikali vaatamas. Ilmekad tegelased, vaimukad dialoogid, imeväärne lavakujundus, haarav muusika, hoogsad tantsud, võimsad heliefektid, sekka põnevust ja nalja ning oma rolle nautivad näitlejad - kogu meie väike seltskond oli etendusest vaimustuses!

Ariete: „See oli väga huvitav etendus. Mulle meeldis kõige rohkem Lotte isa, kes oli leiutaja. Lotte isa leiutas suhkrukasina ning selle varastasid ära vargad - peeditõugud. Lõpus oli väga huvitav näha, kuidas nendest nn vargad muutusid sinisteks läikivateks liblikateks. Lavakujunduses oli kõige ägedam see, kus Lotte ja Bruno meres ujudes Draakonit otsisid. Näitlejad olid vist nähtamatute trossidega lakke kinnitatud... Lotte isa masinad olid ägedad. Kõik me saalisolijad ehmusime, kui käis pauk ja Lotte isa leiutatud kahurist tuli välja säravad suled.“

Kätlin: „Lotte oli nii särav, rõõmsameelne ja abivalmis. Ja mulle meeldisid need jänesed, kui nad seal puu otsas istusid. Lavakujundus oli ka väga lahe: seal kasvasid peedid mulla sees! Ja lõpus oli pauk ja kõik ehmusid.“

Kristjan: „Mulle meeldisid kõige rohkem Bruno ning peedihaldjad ja Kapten Konkaskäsi oli nagu päris piraat. Lavakujundusest jäi eriti meelde jääpurikakasvandus ning see mäega koht, kus Bruno oma isa leidis. Mulle meeldis, kuidas näitlejad elasid enda rolli sisse ja need sahinad ja paugud olid toredad.“

Kaisa: „Mulle meeldis etendus väga! Vahepeal oli mul selline tunne, nagu ma oleksin ise tegelaste seas laval. Näitlejad olid oma rollides nii head! Minu jaoks oli kõige lahedam doktor Jänese ja Jääkaru esinemine. Lavakujundus oli viimase peal vingel!“

Rando: „Mulle jäi kõige rohkem meelde Draakoni ja Piraadi võistlemine ja see suur pauk.“

Etendusest saadud positiivne energia püsis kogu tagasisõidutee Tartust Võrru. „Nii hea päev!“ õhkas üks, „Me saime kõik omavahel nii hästi läbi!“ poetas teine, vastuseks tuli üldine heakskiitv mõmin ja siiras rõõm peegeldus igaühe silmades.

Suur tänu meie huvijuhile Üllele, tänu kelle organiseerimisele 6.b teatriskäik võimalikuks sai!

Karin Raudik, 6.b klassijuhataja

Sõbrapäeva mängutunni pidamiseks tulid ka teine ja kolmas klass meie klassiruumi. Kõigepealt arutlesime, mida peab tegema, et olla sõber kaaslasega, iseendaga, pere ja kõikide inimestega, looduse ja loomadega, õppimise ja tööga. Päris iga päev me ei mõtle selliste asjade peale ja seetõttu oli põnev kuulata kaaslaste arvamusi. Eriti meeldis mulle üks pilt, mille põhjal saime teada, milline inimene on silmakirjalik. Tean, et mina ei taha selline olla. Saime teada, mis on teemantluuletus ning kirjutasime neid etteantud skeemi põhjal grupiti.

Lõngakeramängus tuli kera kaaslasele veeretades talle silma vaadata, öelda tema nimi ning mingi tegevus, mida mulle temaga koos kõige rohkem teha meeldib. Niimoodi tekkis lõngast laua peale otsekui ämblikuvõrk. Teinegi mäng tekitas palju elevust. Huvijuht pani muusika mängima ja iga grupp pidi klepsupaberipakki käest kätte edasi andma. Kui muusika katkes, tuli sellel, kelle käes paberid olid, lugeda küsimus ning sellele vastata. Muidugi püüti pakki kiiresti enda käest ära saada ning sagimist oli palju, aga vastused olid tegelikult põnevad kuulata. Eriti sageli tuli Raidaril vastata, aga ta on leidlik ning sai hakkama.

Tunni lõppedes maiustasime üheskoos kommidega ning hiljem, kui teised klassid olid ära läinud, tegime meie veel sõbraketi, kus iga ketilüli peal oli ilus ütlus ühe meie klassi õpilase kohta. Nii sai igaüks märgatud ning läks koju hea tujuga.

See oli üks vahva ja sõbralik mängutund.

Hanna Annus 4. klass

9. klassil tuli kirjutada sõprusest ja sõpradest nii, et kasutatakse võimalikult palju kujundlikke väljendeid:

Sõprus - see on side, mis vajab tekkimiseks aega, imeline miski, mis lähendab inimest inimesele, lemmiklooma inimesele ja inimest loomale. See on miski, mis paneb südame põksuma ning silmad särama ning annab kindluse ja hoituse tunde. Sõprus on armastuse aluseks.

Sõprus on nagu taim, mis vajab kasvamiseks aega, soojust ja valgust, ent kui õide puhkeb, pakub suurt rõõmu ja rahulolu.

Anette Arkmann

Minu sõbranna juuksed säravad roosakalt, päikselisel päeval lausa lõõmavad punaselt. Tema ninas ilutseb helklev täpp, üks järjekordne mälestus hetkest, mida ta minuga jagas. Tegelikult oleme jaganud nii paljut, et kui üritaksin kõiki neid momente ja sündmusi kokku lugeda, võrduks see sellega, et soovin taevas tähed üle lugeda. Hetkel on ta mu elus kõige erilisem ja parem inimene.

Nalju jätkub meil ka kõige igavamal päeval, koos olles tekivad need nii iseenesest, nagu väljas läheb pimedaks ja siis jällegi valgeks. Olen oma

sõbrannast nii sõltuv, et kõige pikemalt suudan temast eemal olla ehk nädala. Kui ta on ära, ootan teda sama palju, kui pime talvapäev ootab kevadise päikese paid. Et kedagi täielikult armastada, ei pea olema tegemist vastassoost isikuga, ka sõbranna saab väga armas olla. Samuti pole oluline, et ta oleks minu jaoks uhkeid losse või kõrgeid kuldseid väravaid ehitanud - tegelikult ehitas ta need juba ammu minu südamesse, et saaksime seal hoida ja kaitsta meie tugevat hingelist sidet. Rõhutan, see on just hingeside - sõprus on selle kohta minu arvates vähe öeldud.

Olen oma sõbrannale ääretult tänulik, et ta on minu jaoks olemas tingimusi seadmata, midagi nõudmata.

Carneelia Trover

Minu sõbranna

Tema kollakarva kiharad, šokolaadi varjundiga silmad ja peenikesed kriipshuuled teevad ta näo hingematvalt kauniks. Ta on pikk sale neiu, kes oskab mõnikord väga osavalt beebikõhu ette visata, nii et see paistab täiesti tõetruu - meil on omavahel sellised teiste jaoks tihti kentsakavõitu naljad ning mõnikord ei pruugi kõrvalseisjad meist sugugi õigesti aru saada. Mu sõbranna on minu silmis ideaalne pealaest jalatallani, nii välimuselt kui oma sisemaailma poolest.

Me mõistame teineteist, nagu oleks meil telepaatiavõime juhtmetega ühendatud. Saan aru tema sarkastilistest märkustest, tõsisest meeleolus vahetame sügavaid mõtteid. Olen rohkem kui kindel, et saladusloori all on ta tegelikult minu kaksikõde. Välimuselt oleme erinevad, kuid iseloomud klapiivad meil samahästi kui maitsev boršisupp kreemja hapukoorega. Minu sõbranna on Päike minu elus.

Epp Heliste

4. klassi õpilaste teemantluuletused sõprusest:

SÕPRUS

Sõbralik, hooliv.
Sõbrustamine, hoolimine, austamine.
Sõbrad on kõige paremad.

Hanna, Teele, Kertu, Bibily

SÕPRUS

Hooliv, sõbralik.
Aitamine, austamine, mõistmine.
Minu sõber on hooliv.

Kirsika, Ivika, Eneli

SÕPRUS

Usaldatav, sõbralik.
Mängimine, sportimine, koos olemine.
Sõber aitab sõpra.

Oliver, Andrei, Siim

SÕPRUS

Usaldav, hooliv.
Austamine, hoolimine, armastamine.
Meie hoolime sõpradest.

Raidar, Mairo

9. klassi õppepäev Tartus

Meie klassivend Tauri organiseeris oma loovtöö raames meie klassile õppepäeva Tartus, kus külastasime kahte asutust: Eesti Lennuakadeemiat ning Kõrgemat Sõjakooli.

Eesti Lennuakadeemia on 1993. aastal asutatud riiklik rakenduskõrgkool, mille ülesandeks on koolitada lennundusspetsialiste kõikidele Eesti Vabariigi lennundusasutustele. Seal saab õppida lennuliiklusteenindust, lennunduse side- ja navigatsioonisüsteemide käitamist, õhusõidukite juhtimist ning nende ehitust ja hooldust.

Meil oli võimalus näha, kuidas kaks tudengit õppisid lennunduse side- ja navigatsioonisüsteemidega töötamist. Nende töökeel on inglise keel ning nad kasutavad ohtralt lühendeid, sest vaba sagedust ei tohi kaua kinni hoida. Õppeprotsess on tehtud võimalikult realistlikuks, õppeklasside seinale projitseeritakse pildid, millel on näha kogu liiklussituatsioon.

Saime sõita ka lennusimulaatoriga, mis on tehtud võimalikult sarnaseks päris lennukiga. Kõikidel oli võimalus proovida, kuidas nad lennukijuhtimisega hakkama saavad. Lendasime Tallinna kohal. Kui see oleks olnud päris lennuk, siis nii mõnigi oleks selle tagurpidi keeranud ning Ülemiste järve kukkunud, sest juhtimisega ei suudetud toime tulla. Meie arvasime, et algul õpitakse sõitmist lennusimulaatoriga ning siis alles lastakse tavalennukiga proovida, kuid asi on tegelikkuses hoopis vastupidi. Kõigepealt õpitakse päris lennukiga sõitma ning siis lihvitakse oskusi simulaatoriga. Sellel on lihtne põhjendus: lennusimulaatoriga saab katsetada toimetulekut igasuguste lennukirikete ja ilmastikuoludega.

Külastasime ka Tartu lennujaama angaari, kus hoitakse kasutuskõlbmatuid õhusõidukeid. Nende peal saavad õhusõidukite hooldajad ja ehitajad praktiseerida. Sel ajal, kui me pildistasime üksteist lennukite taustal, jälgisid ülevalt Lennuakadeemia

õpilased meid, nagu oleksime haruldased loomad akvaariumi taga.

Meil on hea meel, et saime külastada Kõrgemat Sõjakooli. Tüdrukutel löid silmad särava paraadvormis kadetid. Meie giidideks olid seal kadetid Elmar Sahk ning Mirko Märdimäe, kes on meie kooli vilistlane. Nad olid väga lõbusad ja viisakad. Meie ringkäik algas Sõjakooli muuseumis, kus olid välja pandud kõik vormid, relvad ning aumärgid läbi Eesti ajaloo. Kadetid näitasid meile ka oma tubasid, mis olid väidetavalt piinlikult puhtad, kuid Viktor leidis siiski kapiukse servalt paksu tolmuhihi, mille pärast kadett Sahk väitis end piinlikkust tundvat. Veel külastasime kadettide puhkeruumi, kus nad veedavad oma vaba aega õppides või puhates. Meile näitamiseks olid välja pandud erinevad relvad ning täisvarustus. Saime proovida kõiki relvi ning kanda varustust, mis oli väga-väga raske, tüdrukutel võttis isegi hinge kinni. Meile tutvustati nende kasiinot, kus korraldatakse erinevaid üritusi ja mängu. Seal oli mitu riulit täis õllekanne, mille peal oli kadeti nimi, kursus ning tabav lause iseloomustuseks. Meile räägiti täpsemalt maa-, õhu- ja mereväest ning sedagi, et selles koolis on väga suur stipendium. Kõrgema sõjaväekooli lõpetaja on ohvitser, kellele on peale lõpetamist olemas töökoht kaitseväes.

Kogu päev oli väga meeldiv ning hariv. Mitmel tüdrukul tekkis huvi Kõrgema Sõjakooli ning poistel Lennuakadeemia vastu. Õpetaja Annel oli tore näha oma tütart ning tuttavaid kadette Kõrgemas Sõjakoolis, õpetaja Merjel tekkis huvi Lennuakadeemia vastu ning ta väitis, et kui tal oleks omal ajal olnud võimalus, oleks ta läinud Lennuakadeemiasse õppima. Jäime selle väljasõiduga väga rahule.

Talvi Annus, Angelika Nikandrova 9. klass

Lustisime Jurmala veepargis

Talveveerand on pikk ja haigusedki kipuvad kimbutama. Et meid enne veerandilõppu pisut ergutada, organiseeris meie õpetaja Kaja meile 26. veebruaril väljasõidu Jurmalasse, kus veetsime toreda päeva veemõnused nautides.

Kui veekeskusesse jõudsime, selgus, et üks meie klassi tüdruk oli oma ujumistrikoo maha unustanud. Ta oli väga kurb ja nutuvõru väreles ümber suu, sest võimalus mitu tundi pealt vaadata, kuidas teised vees möllavad, ei ahvatlenud sugugi. Õpetaja lahendas probleemi, õigemini „tegi seda“ tema ujumistrikoo, mille unustaja sai endale selga panna.

Kõigepealt räägiti meile ohutusreeglitest ning seejärel saime käepaelad riidekappide võtmetega. Keskuses oli erinevaid basseine ja mitu veetoru allalaskmiseks. Üks bassein meenutas mulle randa, sest selles oli „lainetus“, veel meeldis mulle rada, mis viis läbi koobaste. Lasksime ka erinevatest veetorudest alla. Rajad olid kiired ja kilkamist kostus palju. Nautisime veemõnused väga ja enamikul meist oli kahju, kui kell sai niipalju, et tuli äramineku peale hakata mõtlema.

Riias anti meile kaks tundi aega kaubanduskeskuses poodides käia ja kõht täis süüa ning seejärel asusime koduteele. Koju jõudsime südaösel, aga järgmisel päeval olime koolis reipamad, kui enne reisi, sest tore päev veekeskuses oli kenasti meie akusid laadinud.

Mariliis Verš 6.a klass

7. klassi õpilased arutlesid teemal „Miks ma koolis käin?“

- Istun kodus oma koolilaua taga ning kirun mõttes oma klassi poisse. Kohustus see kirjatükk valmis kirjutada tuli kui väik selgest taevast just poiste pideva tunnisegamise pärast. Miks ma koolis käin? Ausalt öeldes ma polegi sellele varem mõelnud. Olen lihtsalt iga päev usinasti kohal käinud, tunnis tähele pannud ning püüdnud ka kodus õppida ja nii juba seitsmendat aastat. Kui olin 7-aastane, küsisin kord emalt, miks ma pean kooli minema. Tema vastas, et nii, nagu suured peavad tööl käima, on lastel kohustus koolis käia. See lihtsalt on nii. Tookord ei saanud ma asjast päris hästi aru, aga nüüd mõistan, et see ongi kohustus. Kui kooli ei lähe, tuleb sellest ainult pahandus. Ise puudungi ainult siis, kui mul on selleks arvestatav põhjus, kuid tean, et mitmed kaasõpilased suhtuvad asjasse palju kergemalt.
Minu põhitegevus koolis on kahtlemata õppimine. Mis minu elust siis suurena saaks, kui ma praegu haridust ei omandaks! Tahan kindlasti edasi õppida, et saaksin normaalse palgaga töökoha. Lisaks oma elu korraldamisele saaksin siis tulevikus aidata oma ema ning õde, kellel on raske. Olen mõelnud mitmetest ametitest, ka arstiks saamisest, aga selleks tuleb põhikoolis oma teadmiste tugev põhi laduda, sest edasised õpingud ei saa kerged olema.
Koolis käin ka oma sõprade ning klassikaaslaste pärast. Tore on enamikku neist näha ning koos põnevaid asju teha. Ka enamik õpetajaist on meeldivad, mitmete tunde ootan õhinaga. Ma leian, et mõttetut on arvutis või nutitelefoni oma elu maha mängida või sihitult linnas hulkuda. Käin koolis, sest mul on oma elus eesmärgid, mille täitumise poole püüdn.
- Koolis käin ma mitmel põhjusel: ühelt poolt nõuab seda seadus, teisalt saab koolis targaks. Koolis õpitakse lugema, kirjutama, arvutama. Ilma lugemisoskusega ei ole võimalik ümbritseva kursis olla. Isegi poes ei saa hakkama, kui ei oska karbi pealt lugeda, mis selle sees on. Poes käies on hädavajalik ka arvutamisoskus, et kaupade hinnad kokku liita ja hinnata, kas vajalik rahasumma on olemas. Laiemas plaanis on haridust vaja selleks, et tööle saada. Ükski töötaja ei soovi endale harimatut töötajat. Töö eest omakorda saab raha. Koolis leitakse endale sõpru, kellest mõned võivad jääda kogu eluks. Kui kolitakse kaugemale elama, saab sõpradega pidada kirjavahetust. Selleks peab kirjutada oskama. Mõnikord on oma tunnetest või elus toimuvast keeruline kellegagi rääkida, siis saab oma mõtted paberile panna. Veel õpitakse koolis võõrkeeli. Tänu keeleoskusele saab reisida erinevates maades, tutvuda seal eluolu ja kultuuriga. Reisisid saab uusi kogemusi kui ka tutvusi. Kokkuvõtteks saan öelda, et koolis on kasulik käia.
- Mina käin koolis sellepärast, et omandada hea haridus ja saada endale täiskasvanuna normaalne töökoht. Minu hinded on korras, sest kui meile antakse midagi koju õppida, siis ma suhtun sellesse kohusetundlikult ning teen kõik ära. Mul ei ole märkusi, sest mul on kodutööd tehtud ning tundides ma ei lobise ega sega muul viisil. Alati mulle ei meeldi kooli tulla, aga teen seda siiski, sest tean, et haridusega ei saa.
- Käin koolis, sest soovin, et minust saaks tulevikus haritud inimene, kellel on korralik töökoht ning kes oskab vajadusel ka oma last õpingutes aidata, kui seda vaja peaks olema. Koolis saan ka inimesi tundma õppida ning nendega suhelda.
Meie klassis on õppida üsna raske, sest praktiliselt pole meil ühtegi päeva, kus õpetajad ei peaks meid keelama. Poisid loobivad paberkuule, magavad tunni ajal, lärmavad või solvavad õpetajaid. Tihti olen ise sekkunud, hüüdes üle klassi: „Lõpetage ära!“ või „Jääge vait!“, aga enam ma seda väga ei tee, sest niimoodi segan ka ise õpetaja tööd ning vahetunnis võivad poisid mind ka mõnitama hakata. Sobimatu on veel see, et kui kell heliseb, tormavad paljud kohe klassist välja, nii et õpetaja ei saa lausetki lõpetada. See on väga häiriv nende jaoks, kes sooviksid jutu lõpuni kuulata, ning solvav õpetajate suhtes. Minu arvates on meie koolis väga head õpetajad. Mõnikord küll leian, et mõni õpetaja võiks mõnda natuke aeglasemalt selgitada, sest ma olen aeglasem kui teised ja ei jõua järge pidada. Kokkuvõtteks võin öelda, et kahjuks on meie klassis liiga palju õpilasi, kes ei soovi õppida, vaid õpetajatega vaielda. Minul on enda jaoks sihid paigas, tean, kelleks soovin tulevikus saada, ning soovin, et mul võimaldataks õppida, nii et saaksin tulevikus oma unistused täita.
- Tulen kooli õppima, aga ka sellepärast, et siin on mu sõbrad ning siin toimub ka muud põnevat peale tundide. Mulle meeldib klassiga ekskursioonidel käia või üritusteks valmistuda. Tean, et õppimine on tähtis, et tunnis tuleb kaasa mõelda ja õpetajate korraldusi täita. Kuna mul on valdavalt head hinded, luban endale mõnikord lõbutsemist, aga lähen sellega vahel liiale. Tean, et õpetajat ei tohi segada, aga mõnikord lihtsalt juhtub nii, et tunnisegamise algatajaks saan just mina. Ma ei oskagi seda seletada.

Võru politsei paneb südamele: Ole ka jalgrattaga sõites teadlik liikleja!

Kevad pole enam mägede taga ja tänavapilti on ilmumas aina enam kahe rattalisi. Jalgrattaga sõitmine on mõnus ajaviide kui ka hea treening. Enne sõitma minekut tuleks aga meenutada talvega peast pühitud liiklusreegleid ning samas üle kontrollida oma ratta seisukord. Jalgrattal peavad olema töökorras pidurid, signaalkell, ees valge ja taga punane ning vähemalt ühe ratta mõlemal küljel kollane või valge helkur. Pimedal ajal peab rattal põlema ees valge ja taga punane tuli – nii oled ka kaasliiklejatele nähtav ja säästad end õnnetustest. Veel parem, kui kannad pimedamal ajal rattaga sõites helkuribadega eredavärvilisi riideid või kannad ohutusvesti.

Jalgrattur on juht, kellele kehtivad kõik liiklusseadusest juhile tulenevad kohustused. Ei ole rattasadulassegi asja sellel, kes alkoholi pruukinud. Sõita tuleb ikka selleks ette nähtud kohas, tee paremas servas ja teisi liiklejaid takistamata. Selles osas on Võrumaa suisa ratturite paradiis, kuna viimaste aastatel on ehitatud hulk kergliiklusteid, mida igaüks ohutuks liiklemiseks kasutada saab.

Noortel pedaalitallajatel, kelle vanus jääb alla 16 aasta, on kohustus kanda rattasõidul ka kinnirihmatud jalgrattakiivrit. Sama soovib politsei aga ka kõigile teistele, sest õnnetusse sattudes vähendab kiiver märkimisväärselt peavigastuste raskusastet. Kanna kiivrit, oled sa siis noor või vanem!

Sõiduteel tohib üksipäini jalgrattaga liigelda laps, kes on vähemalt kümneaastane, vanemate järelvalvel vähemalt kaheksa-aastane laps. Mõistagi ei ole arukas sõiduteele niisama lusti pärast tikkuda, kui võimalus on ohutuid kergliiklusteid kasutada.

Jalgratate saabumisega linnapilti sagenevad tihti ka rattavargused. Seepärast tuleb politsei meelde, et oma sõiduvahendit järelevalveta ei jätaks. Iga ratta lahutamatuks osaks on kindel lukk, mis varga sügelevaid käsi sinu varast eemal hoiab. Kui ka halvem juhtub ja jalgratas varaste saagiks saab, on politseile selle tagasisaamisel suureks abiks, kui oled üles märkinud raaminumbri, muud eritunnused ning teinud rattast ka näiteks mõne foto.

Ohutut pedaalitallamist!

Vaata, kas sinu rattal on olemas ohutusvarustus:

6. klassid osalevad KEAT-projektis

Projekt „Kaitse end ja aita teist” on õpilastele suunatud ohutusalane õpe koolides, mille eesmärgiks on anda turvalisuse õppekava alusel eluks vajalikke ohutusalaseid teadmisi ja oskusi. Vastava eriala spetsialistid räägivad esmaabist, päästevaldkonnast, liiklusest, matkatarkustest ning sõltuvusainetest. Meie kool osaleb projektis juba kuendat aastat. Varasematel aastatel on projekti sihtrühmaks olnud 8. klassid, tänavu 6. klassid.

Tänaseks on toimunud kaks koolitust. Esmaabi koolituse viis läbi Riina Paat Eesti Punase Risti Võrumaa Seltsist. Põhiteemadeks oli esmaabi olemus ja traumadest hoidumine.

Päästealane loeng hõlmas tule- ja veeohutust, käitumist lõhkekeha leiu puhul ning õpetas õigesti edastama õnnetusteadet häirekeskusele. Koolitajaks oli Lõuna-Eesti Päästekeskuse ennetustöö juhtivspetsialist Maarika Loodus.

Uuel veerandil ootavad ees loengud meelemärkidest ning matkatarkustest. Kevadel kinnistatakse saadud teadmisi KEAT-laagris.

Kooliperel oli võimalus vaadata väljapanekut origami-lennukitest, mille Dzalil Abdullajev oma loovtöös voltis.

Anette Arkman

Tüdruk, kes armastab kuud,
armastab nii valgust kui pimedust.
Aastatega kogunev valu
kõik süngesse minevikku mattub
ning headus ja rõõm kõik siia satub.
Kord mees, kes valgeis rõivais
musta lipsuga
läks tüdrukut naiseks paluma,
siis tüdruk lausus „jah“
ning temast sai maailma laps.

(03.08.2013)

Ei iial hinnata inimest välimuse järgi.
See petlik on ning jätab vale jälje
südamesse.
See hakkab rebima sinult hinge seest
ning siis sa taipad,
kui haiget see teeb.

(12.09.2013)

Mida te karjute tüliga?
Lärmate mõttetuid sõnu!
Olge vait, teil selg on ju kühmus,
on's lärmamine teie mõnu?

Kuidas ometi te suudate nii?
Nautige vaikust, te lärm on piin,
mina end siit varsti minema viin.
Tallan jalge alla kodumaa pinna,
lähen sinna, kus mu anne on hinnas.

(12.01.2015)

Piinad mu hinge
ja piinad mu keha,
kui kõnnin vihmas all sünge taeva,
kaob minu viha.

Kuid kui jõuan sooja tuppa,
istun küdeva kamina ees,
oma mõtetesse ruttan,
viha taas tagasi minu sees.

Väljas on pime ning paugub tuul,
ei liigu mu suu, on paigal mu huul.
Olen külm ning ei tunne midagi,
kuid sina mu mõtteis ikka edasi.

(19.01.2015)

Postikaru

Võru I Põhikool

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee

Vastlasõit

Vastlapäev oli tänavu 17. veebruaril, aga meie kool tähistas seda järgmisel päeval. Meile olid tellitud bussid, mis meid Haanjasse ja tagasi sõidutasid, kelgud liulaskmiseks tuli igaühel endal kaasa võtta. Meie läksime Haanjasse koos 2., 3., ja 5. klassiga. Ilm oli sel päeval tuisune, aga külmakraade polnud. Haanjas toimusid parajasti sõjaväelaste suusavõistlused. Meile selgitati, et kui me mäele minnes üle suusaraja läheme, peame vaatama, et ei takistaks võistlejate sõitu. Kelgumägi polnud järsk, aga kelgud libisesid hästi. Naeru ja kilkeid kostus igalt poolt. Eriti palju kiljusid need, kes hüpekast üle sõitsid. Me tegime rongi ka, aga see kippus kogu aeg uppi minema. Kui olime tükk aega kelgutanud, kutsuti meid mäe jalamile kokku. Kõigepealt toimus saapa viskamise võistlus selle peale, kes suudab kõige kaugemale visata. Veel tegime erinevaid teatevõistlusi, kus kaaslastel tuli üksteist vedada, kükke teha, kõhuli kelgul olles seda lükata. Mulle meeldis see võistlus, kus pidime end jalgupidi kokku siduma ning siis ümber koonuse jooksma. Ühte sammu oli keeruline leida ning komistamist ja isegi kukkumist tuli ette. Aga keegi ei saanud haiget ja kõigil oli väga lõbus.

Kui mängud mängitud ja kelgusõidud tehtud, kogunesime bussi juurde. Seal sõime vastlakuklit ja jõime teed. Kõigil olid värskes õhus tegutsemisest kõhud tühjaks läinud, aga põsed olid punased ja näod naeru. Meil oli tore vastlapäev!

Salme Adeele Hollas 4. klass

Epp Heliste luuletused

Kevade ootus

Kevade ootus on nii suur,
platsi peal hõisata võiks Tivoli tuur.
Kodus juba ootab tööriistade kuur,
tundub, nagu oleksid kaugemal kui Maast Merkuur.

Palavad üleriided tahaksime visata nurka,
see ainult naeratuse tooks meil suunurka.
Kevad, ole pai, tule nüüd ruttu.
Muidu me igavusest vajume tuttu!

Lilla tindipliiats

See lilla tindipliiats,
mu sõrmede vahel soojeneb üles tema tint.
Tema nina vastu paberit puudutab,
kui ilus ja looklev on ta värv!

Nõnda graatsiliselt ta mööda oma välja tiirutab,
nagu auto maanteel kiirustab.
Kunagi sinu tint lõppeb
ja nii ka sinu tants...

Minu lind

Kui ilm pole tuuline,
lendab ta hästi.
Kui ilm on tuuline,
peab ületama ennast
ning rohkem pingutama.

Ületama neid takistusi, mis ta ees.
Sageli isegi tormist ja äikesest vaja
mööda saada.

Kui jõuab ta õnnelikult koju,
võib ta lõõritada päevad ja ööd.
Mis tal kaotada,
elust on vaja rõõmu tunda!

Parim inimene

Uskumatu, et üks võõras
võib saada sulle väga tähtsaks
ning ta muudab su elu täielikult.
Vähe leidub selliseid inimesi,
kellega su mõttemaailm nii hästi klapib
nagu taevas lumivalgete pilvedega.
Sellise inimesega võiks mõtteid vahetada
päevad ja ööd,
pausi pidamata.

Ta teine ajupool meil on,
mõtleme ju samamoodi,
parema käe ära hõivanud,
sest paremad on alati paremal.
Tüllil võite võime minna,
aga mingi tee toob teid meid alati
leppimiseni tagasi.

Pole mõtet minna.
Tea,
et oled parim!